

men jeg undrer mig alligevel over, at ministeren så lægger vægt på, at Ligestillingsrådet og Danske Kvinders Nationalråd skal med, fordi det har de været i gamle dage. Det var i hvert fald hr. Aage Frandsens argumentation, som ministeren tilsluttede sig.

Jeg vil spørge ministeren: Er det ikke korrekt, at kvinder i dag får lige så lange uddannelser som mænd, ja, faktisk får længere uddannelser end mænd? Er det ikke bedre, at kvinderne bliver repræsenteret i dette råd på grund af deres kvalifikationer, dvs. via de organisationer, der nu får indstillingsret og får mulighed for at besætte de pladser, der er i rådet, frem for at kvinderne som i gamle dage skal sidde der, alene fordi de er kvinder?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg kan glæde ministeren med, at det faktisk overhovedet ikke var Ligestillingsrådet, jeg ville tale om.

Ministeren svarede, da jeg sådan pænt sagde, at det da var udmærket, hvis vi fik en effektivisering, at det nu ikke var nødvendigt, for det havde jo fungeret fint hele tiden, og at vi bare lige skulle have det lavet sådan, at det også kunne klare fremtiden.

Må jeg stille et enkelt lille spørgsmål til ministeren efter at have læst teksten i den lov, vi reviderer nu: Var der ikke præcis de samme muligheder i loven før, som der er nu? Rent faktisk har rådet op til nu haft større mulighed for selv at tage opgaver op og rådgive ministeren, end det vil få fremover, hvor det bliver lagt mere til rette, og hvor det får strammere tøjler på.

Den eneste virkelige forandring er jo rådets sammensætning, så lad os være ærlige at sige, at det er det, det drejer sig om. I loven stod der faktisk før, at dette råd, som har været nedsat siden 1981, faktisk har haft alle muligheder for at tilvejebringe alt dette vejledningsmateriale, og at det kan tilbyde rådgivning herom, og det kan gøre alt muligt – distribuere og fremstille, og hvad ved jeg – så det er ikke det, der er ændringen. Ændringen er kun sammensætningen, hvis man går ned i, hvad der reelt står, og ikke blot driver ordkløveri.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er, som om de mange kvindelige ordførere, der har været heroppe, tager det for givet, at det med ligestilling er noget med, at der skal være en kvindelig repræsentant i dette råd, men det kan lige så godt være en mand.

Der er jo tale om ligestilling, og ligestilling betyder ikke positiv særbehandling af kvinder. Ligestilling betyder ligestilling, og hvis der absolut skal være to medlemmer, en fra Danske Kvinders Nationalråd, og det må vel ifølge sagens natur være en kvinde – det hedder jo Danske Kvinders Nationalråd – var det meget naturligt, at repræsentanten for Ligestillingsrådet var en mand, hvis der endelig skal være tale om ligestilling. Ellers må vi sige det, som det er, at man ønsker særbehandling af kvinder.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der var i går i Folketinget en debat om de naturvidenskabelige uddannelser og i hvilket omfang de kunne blive mere attraktive for forskellige unge mennesker og ikke mindst for piger. Det var en central del af diskussionen, at det var et problem, at de ikke i tilstrækkeligt omfang tiltrak kvinder, og derfor er det altså en vinkel på det. Det er ikke noget med, at kvinder pr. automatik er ringere stillet end mænd, men vi synes vel nok mere eller mindre alle sammen, at det er synd og skam, at der ikke er kvinder inden for de naturvidenskabelige områder, lige så vel som man kan sige, at det er synd og skam, at der inden for uddannelse af børnehavepædagoger og slige ting ikke er så mange mænd. Det er ud fra et ligestillingssynspunkt, og det er derfor, at Ligestillingsrådet er centralt, for det har ligestillingssynspunkter, som det skal varetage.

Jeg tillod mig så rent faktisk at sætte et lille spørgsmålstejn ved, om Danske Kvinders Nationalråd, bare fordi det pr. tradition var med, også hørte med, selv om jeg ved, at det repræsenterer vel 60 pct. af kvinderne. Men jeg ved ikke, hvor mange kvinder der føler sig engageret som medlemmer af Danske Kvinders Nationalråd, for det er jo en paraplyorganisation. Jeg vil skyde på, at en række af de politiske partier er med, men på den måde føler man sig jo ikke som en del af det; derimod synes jeg, at ligestillingssynsvinklen er helt afgørende i denne diskussion.

Med hensyn til, om det skal være mænd eller kvinder, har jeg opfattet det sådan, at enhver,